

MYŠLENKY NA MĚSÍC ÚNOR

PAVEL MORAVEC

KNĚŽSKÉ PUZZLE

- zamyšlení kněze a psychologa v jedné osobě

Vydalo nakladatelství Cesta 2014

1. Bůh nám nabízí mnoho dobrot. My se ale raději spokojíme jen s kouskem suchého chleba, protože se bojíme, že by nás z těch dobrot mohl rozbolet žaludek.
2. V čem spočívá svatost? Umět se neustále, celý život poučovat ze svých pádů.
3. Církev je velký symfonický orchestr a každý z nás v něm hraje svůj důležitý part. Teprve spojením všech nástrojů dohromady vzniká nádherná hudba, kterou diriguje Bůh.
4. Cílem života křesťana není úspěch a síla, ale spolehnout se na Boha.
5. Sebezapření nás má vést k tomu, abychom nebyli otroky vlastního těla a nebyli vůči sobě tak zhýčkaní.
6. Všechno to, co nevyřešíme na zemi, budeme řešit v očistci.
7. K lidské zralosti nutně patří otevřenost názoru druhého a schopnost uznat, že můj vlastní názor nemusí být nutně ten jediný správný.
8. Skutečná modlitby za ty, kteří nám ubližují, nás vede k tomu, abychom se neřídili jen svými emocemi – tedy svým hněvem a antipatií, ale také svým rozumem – tedy abychom měli vůli podívat se na své problémy s odstupem.
9. Naše svědomí je třeba neustále vychovávat. K tomu patří poctivá modlitba, čtení Písma, pravidelná zpověď...
10. Skutečné křesťanství vede člověka k tomu, aby plně rozvíjel své lidství, aby se stával lepším člověkem, aby se stávali vnímavějším pro potřeby svých bližních a hlavně – aby lépe rozuměl sám sobě a tomu, proč zde na světě je.
11. Ježíšovi nejde o to, abychom byli fackovacími panáky, kteří si musí všechno nechat líbit. Ježíšovi jde o to, abychom nebyli spoutaní vnitřní zlobou. Ježíš nás vede k pravé svobodě.
12. Očistec je jakýsi předstupěň nebe. Abychom v nebi mohli být se všemi ostatními – i s těmi, se kterými jsme si na zemi nerozuměli, musíme si s nimi nejprve podat ruce, případně si vzájemně odpustit to, co mezi námi zůstalo zraněné.
13. Půst a sebezapření nám dovolují si vůbec všimnout všeho, co máme.
14. Naše životní cesty mohou mít různou formu, ale důležité je, že směřujeme ke stejnému cíli a tím je Bůh.

15. Apoštolové jsou svatí, protože se dokázali ze svých chyb poučit a jít dál. Nemaskovali svoje chyby a nezmenšovali je. Dokonce nám je nechali sepsané v Novém zákoně jako příklad pro nás, aby nás ubezpečili, že být s Ježíšem neznamena nehřešit, ale reálně si své hříchy přiznávat a poučit se z nich.
16. Bůh z nás v našem životě nesejme naše trápení, ale dává nám sílu umět je zvládnout.
17. Skutečná svoboda je snaha nenechat se spoutávat okolnostmi, které nás svazují – penězi, slávou, úspěchem, postavením, majetkem nebo mocí. Ježíš nás vede ke svobodě.
18. Odříkání a posty jsou pro nás dobré. Vedou nás k tomu, abychom si uvědomili, že není běžné mít co jíst, mít možnost se radovat a žít pohodově.
19. Bůh nás někdy nechává „podusit“ v našich obavách a v našem strachu. Ale nechme na Bohu, ať on uzná za vhodné, kdy naše problémy začne řešit. On to přece ví lépe než my.
20. Mnozí možná do kostela přicházejí proto, aby splnili povinnost. Mnozí možná přicházejí proto, že je v kostele dobrá atmosféra. Ale je otázkou, kdo se vrátí domů proměněný. Kdo se Ježíše dotkne s vírou, že on může pomoci.
21. Bůh miluje každého člověka a hledá k němu cestu. Kéž je nám radostným poselstvím, že Bůh k nám bude hledat cestu i tehdy, když se od něj vzdálíme.
22. Nikdo z nás není dokonalý. Jsme zraněni hříchem, který nás neustále sráží k zemi. Důležité je, abychom usilovali o dokonalost a abychom dělali to, co je v našich možnostech.
23. Kéž bychom si dokázali přiznat, že když něco skutečně chceme, tak si na to čas uděláme. A kéž bychom si v tomto duchu dokázali najít čas a aspoň si přečetli občas kousek z Bible.
24. Pokud nás víra vede k tomu, abychom se nechávali zasáhnout Božím slovem, abychom na sobě pracovali a snažili se být lepší, pak jsme na dobré cestě.
25. Celý život se budeme opakovaně snažit o to, aby v nás byla v rovnováze láska k Bohu, bližnímu i k sobě samému. Pokud se totiž jedna z těchto tří „lásek“ dostane do extrému, může způsobit mnoho škody.
26. Bůh má pro náš život plán, který je krásný. Jenže my tomu nevěříme, děláme si své plány, vytváříme si falešné představy o sobě – a Ježíšovi nejde o nic jiného, než abychom se těchto falešných představ zbavili.
27. Pravda se nedá uchopit jednou provždy. Pravda totiž znamená hledání, kterým člověk prochází celý život.
28. Když si člověk přizná vlastní bolest a dovede nad ní truchlit, pak si především přizná, že potřebuje Boha.
29. Duch svatý je projev Boží lásky, která dává život tam, kde již žádný život není.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.